

Gafletle yapılan zikirler dahi feyizden hâli değildir

Erdal Bey: “Hizbü’l-Envari’l-Hakaikî’n-Nuriye’yi Arapça esasından okurken mânâsını bilemediğim için bir derece gaflet içerisinde okuyorum, zihnim başka şeyler ile meşgul oluyor. Fakat böyle okumak duânın şartlarına, icaplarına, gereklerine uygun olmadığını düşünerek soruyorum, acaba onun yerinde Türkçe tercümesi okunması daha efdal olmaz mı? Cenâb-ı Hakki nasıl tesbih ve tahmid ettiğimi bilerek ondan ne istediklerimi anlayarak Türkcesini Arapça aslının yerine okusam, daha içten daha samimi dua etmiş olmaz mıyım?”

Bediüzzaman Hazretleri, “Gafletle yapılan zikirler dahi feyizden hâli değildir” der. Yani zihnimiz başka şeylerle meşgul olsa da, okuduğumuz duâdan feyiz alan duygularımız vardır. Çünkü insan sadece akıldan ibaret değildir. İnsanın, duâdan feyiz alma noktasında, zihnî farkındalık istemeyen duyguları da mevcuttur.¹

Öte yandan Hizbü’l-Envari’l-Hakaikî’n-Nuriye’de kaydı geçen birçok metin ya doğrudan vahiydir, ya da vahye dayalı olarak ehil âlimlerce tanzim edilen metinlerdir. Bu metinler bizim dert ve ihtiyaçlarımızı, suâl ve duâlarımızı en güzel ifâde edecek biçimde Arapça olarak tanzim edilmişlerdir. Arapça okuma sıkıntısı çekmiyorsak, bu metinleri Arapça olarak okumak duâ ve niyaz derinliği vermesi açısından daha efdaldır. Çünkü tercüme ne kadar mükemmel de olsa, beşerîdir, eksik ve kusur düşebilir. İlâveten, yine duâ makamında Türkçe tercümesini de okumamızda şüphesiz hiçbir sakınca yoktur. Fakat Arapça okuma sıkıntımız varsa, bu duâları sâir dillerde de okuyabiliriz. Bu durumda okuyabildiğimiz her dil duâ dilidir.

Dipnot:

1- Bediüzzaman, Mesnevi-i Nuriye, s. 140